

uden for Fyrindretninger og lignende offentlige Anlæg forbliver gældende, idet Fyr-etablissementerne i de fleste Tilfælde ere byggede nær ved Stranden, og det derfor gælder om at gøre alt for at sikre sig, at Landet uden for dem ikke bortskylles. Den citerede Lov af 1855 er da ogsaa bragt til Anvendelse ud for forskellige Fyr-etablissementer, navnlig beliggende paa høje Kyster, og det har paa disse Steder været nødvendigt at sætte Grænsen meget mere end 100 Alen fra Land og til større Dybde end 4 Fod, da Erfaringen fra andre Steder, f. Eks. Nordstiden af Den Dursø paa Sjælland og Trelbenæs ved Vejle Fjord, viser, at en Kyst, der staar med en Klint ud til Havet, paavirktes af Søen og falder ned, selv om der uden for den ligger et Flak med tørre Sten og af adskillige Hundrede Alens Bredde.

Naget Udvalget kun har ønsket en Udtalelse om de i Lovforslagets § 1 indeholdte Bestemmelser, vil Marineministeriet dog ikke undlade at henlede Landbrugsministeriets Opmærksomhed paa de uheldige Bestemmelser i §§ 2 og 3, der nærmest synes optagne for at gøre det saa bekvæmligt som muligt for Strandejerne at søge Forstranden fredet.

Foruden at frede Forstranden har Fyrvesenet paa flere Steder yderligere maattet sikre Strandkanten ved Opførelsen af Glaciser og Høfder. Det Sand og Grus, der bruges til Beton til disse Anlæg, tages selvfølgelig fra selve Stranden, og naar det gøres paa en fornuftig Maade, skader det ikke denne, da det næste Højsvand vil bringe lige saa meget og maasse mere ind, end der er taget. Man ser derfor ingen Grund til den i § 2 foreslåede indskrænkende Bestemmelse, der jo vil ramme enhver Strandejer.

Følge § 3 skal det fredede Omraade afmærkes med Bøjer eller Pæle, der utvivlsomt ville blive raserede hver Isvinter. Man ser ikke noget at indvende mod, at Mærkerne som hidtil anbringes saa højt oppe paa Stranden, at de ikke kunne bortføres af Isen.

N. F. Ravn.